

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/302/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213206796
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213206796.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s. r. o. so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyni: B. G., bytom C. XXXX/XX, A. XX Y., o zaplatenie 400 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 28. januára 2015 č. k. 8C/417/2013-100, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prerušil konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/417/2013 do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/132/2013, ktoré je vedené pred Súdny dvorom pod č. C-328/14. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 109 ods. 2 písm. c) OSP a zistením, že z jeho rozhodovacej činnosti je mu známa skutočnosť, že Krajský súd v Prešove v konaní sp. zn. 6Co/132/2013 dňa 10. 06. 2014 položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku a tento návrh bol do kancelárie Súdneho dvora doručený dňa 04. 07. 2014, o čom bolo vydané potvrdenie dňa 08. 07. 2014. Išlo o túto otázku: „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“ Vzhľadom na uvedené a skutočnosť, že Krajský súd v Prešove v konaní sp. zn. 6Co/132/2012 dňa 10. 06. 2014 položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku, súd prvého stupňa konanie vedené pod sp. zn. 8C/417/2013 prerušil a to až do rozhodnutia Súdneho dvora pod č. C-328/14.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, zdôrazňujúc, že voči uzneseniu Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/132/2013 o položení predložení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania bolo podané dovolanie spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti uznesenia o predložení prejudiciálnej otázky. Tvrdil, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, z ktorého bolo zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Následne v ďalšej časti odvolania citoval uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05. 09. 2013, ako aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21. 11. 2013 a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Cob/89/2013 zo dňa 22. 01. 2014, ktoré boli vydané v skutkovo a právne zhodnej veci. Namietal, že súdom označené konanie o prejudiciálnej otázke nerieši otázku, ktorá by mala význam

pre toto súdne konanie, preto nebol daný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania. Čo sa týkalo merita prerušenia konania Krajským súdom v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/156/2013, uviedol, že krajský súd predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku, a navyiac, nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že aj prvostupňový, aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199, 31. 07. 2007, s. 1-22. Tvrdil, že prejudiciálna otázka je vykonštruovaná a zavádzajúca Súdnym dvorom, nakoľko nerešpektuje prednosť nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a položil svojím uznesením hypotetickú otázku, tzn. otázku, ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ. Okrem toho zdôraznil, že možnosti ex officio skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčené a podľa siedmeho bodu preambuly musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii. Z týchto dôvodov mal za to, že v zásade len súd rozhodujúci na poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie veci samej. V spojitosti s napadnutým rozhodnutím a osobitne v spojitosti s položenou prejudiciálnou otázkou zdôraznil, že označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ a to podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ. Nebolo preto možné podľa neho položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátnej právnej úpravy obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou s úpravou sekundárneho práva EÚ. S poukazom na uvedené argumenty žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 OSP a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. d) OSP zrušiť.

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 28. 03. 2013 podal na Okresnom súde Komárno návrh na uplatnenie pohľadávky vo výške istiny 400 eur s príslušenstvom v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Následne po ustálení príslušnosti súd prvého stupňa vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh a uznesením zo dňa 05. 12. 2013 č. k. 8C/417/2013-32 konanie vo veci pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Keďže navrhovateľ súdny poplatok zaplatil v odvolacej lehote, súd prvého stupňa uznesením zo dňa 14. 01. 2014 č. k. 8C/417/2013-37 zrušil uznesenie č. k. 8C/417/2013-32 zo dňa 05. 12. 2013, ktorým súd konanie vo veci zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, v celom rozsahu a prerušil konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/417/2013 do rozhodnutia Súdného dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/156/2013. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, v dôsledku čoho odvolací súd uznesením zo dňa 28. 08. 2014 č. k. 7Co/380/2014-71 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil, nakoľko zistil, že dôvody na jeho vydanie zanikli, pretože konanie o prejudiciálnej otázke pred Súdnym dvorom EÚ sa skončilo výmazom z registra a aj odvolacie konanie, vedené pred Krajským súdom Prešov pod sp. zn. 6Co/156/2013 bolo pre späťvzatie odvolania zastavené. Následne súd prvého stupňa vo veci vydal uznesenie zo dňa 29. 09. 2014 č. k. 8C/417/2013-75, ktorým prerušil konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/417/2013 do rozhodnutia Súdného dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove vo veci pod sp. zn. 6Co/132/2013, ktoré je vedené pred Súdnym dvorom pod č. C-328/14. Dňa 23. 10. 2014 bolo súdu prvého stupňa opätovne doručené odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 14. 01. 2014 sp. zn. 8C/417/2013, o ktorom odvolací súd rozhodol uznesením zo dňa 18. 12. 2014 č. k. 6Co/580/2014-95 tak, že odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Napriek tomu, že proti uzneseniu zo dňa 29. 09. 2014 č. k. 8C/417/2013-75 odvolanie podané nebolo, teda nadobudlo právoplatnosť, súd prvého stupňa opätovne napadnutým uznesením rozhodol tak, že prerušil konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/417/2013 do rozhodnutia Súdného dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove vo veci pod sp. zn. 6Co/132/2013, ktoré je vedené pred Súdnym dvorom pod č. C-328/14.

Podľa § 103 OSP, kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ak v priebehu konania vznikne prekážka odôvodňujúca prerušenie konania, súd preruší konanie uznesením, proti ktorému je prípustné odvolanie. Podľa § 109 ods. 2 OSP súd môže sporové konanie prerušiť podľa úvahy, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia. Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP súd môže konanie prerušiť aj v prípade, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši predbežná otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Toto ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, čo znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení, pričom rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 159 ods. 3 OSP, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (§ 159 ods. 3 OSP) patrí k podmienkam konania, a preto na ňu súd prihliada z úradnej povinnosti. Uvedené v zmysle § 167 ods. 2 OSP je potrebné aplikovať aj na uznesenie o prerušení konania, pretože ak súd už raz právoplatne rozhodol o prerušení konania, nemôže znovu v tej istej veci prerušiť už prerušené konanie do skončenia rovnakého konania. Z vyššie uvedeného je preto nesporné, že súd prvého stupňa napadnutým uznesením nesprávne opätovne prerušil konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/417/2013 do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove vo veci pod sp. zn. 6Co/132/2013, ktoré je vedené pred Súdny dvorom pod č. C-328/14. Keďže k prerušeniu konania z totožného dôvodu došlo aj uznesením zo dňa 29. 09. 2014 č. k. 8C/417/2013-75, ktoré nadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu odvolanie v zákonnej lehote podané nebolo (navrhovateľ podal dvakrát odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 14. 01. 2014 č. k. 8C/417/2013-37 a odvolací súd dvakrát rozhodoval o odvolaní proti tomuto uzneseniu) a súd nezačal vo veci opätovne konať, odvolací súd musel napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. d) OSP zrušiť a to z dôvodu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.